

182. VASKRSENJE

(19. koral u slovačkoj Harfi Siona)

1. { Ka - kva radost će bit' ta - mo, u taj bla - žen ju-trenj čas?
Ka - da se u svojoj sla - vi, ja - vi ve - ran Gos-pod

naš. Iz na-še - ga krat - ko - ga sna, tru-bom će nas poz - va -

ti. I u svo-je ne-ba car - stvo, sa so-bom nas u - ves - ti.

2. Tada ćemo s' radovati, kad nam prodre u srce.
Kada Gospod milim glasom, progovori blago k' nam:
"Hodite blagosloveni, Moje carstvo primite."
Jer ovde je mir, uteha, gde nema ropstva više.
3. Tam' u beskrajnoj radosti, Oca ćemo hvaliti,
Kada u ruke primimo, tu slavnu krunu časti.
Tamo brige neće biti, niti ćemo jad znati,
Spoticati se nećemo, tam' su večne radosti.
4. Tamo ćemo pojat' hvale, sa ječućim harfama,
Oko trona našeg Oca, s' hiljadama anđela.
Srca naša tamo neće, u slabosti hoditi,
Nema tam' nužde nikakve, jer će slava sam sjati.
5. Tu na zemlji naš dobitak je trpljenje i borba,
Jer kroz iskušenja naša, vera nam se utvrdi.
I Gospod je tu na zemlji, govorio o sebi:
"Sin čovečiji nema gde bi glavu zaklonio".
6. Ma koliko mi trpili, u dolu sena smrtnog,
Nadom uvek radujmo se, srcem bud'mo u nebu.
Primer Spasa uzmimo svi, kol'ko je On trpio,
Kad ga na krst razapeše, nemo i bez roptanja.